

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstrijsko-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. za mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kakor poština znaša.

Za ožnanila plačuje se od četristopne petit-vrste po 6 kr., če se ožnanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvole frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. Uredništvo in upravnništvo je v Rudolfa Kirbiša hiši, Gledališka stolba.

Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, ožnanila, t. j. vse administrativne stvari.

Iz državnega zbora.

Na Dunaji 11. maja.

Začetkom denašnje seje rešil je državni zbor nekoliko formalnih predpisov za pretresanje nagodbenih predlog. Dopolnil se je najprvo z 12 poslanci carinski odsek, da bode pomnožen razpravljal predlogo o novem carinskem tarifu. Klub Hohenwartov je zanj imenoval poslanca prof. Šukljeja, ki je danes tudi izvoljen bil. Rešilo se je pa še drugo formalno vprašanje glede na ogersko nagodbo in to pri prvem branji načrta postave o podaljšanju carinske in trgovinske zveze z Ogri, katero bilo je danes na dnevnem redu. Vprašanje je bilo, ali se imajo predloge za ogersko nagodbo, potem ko je že predloga carinska bila ločena od kompleksa, oddati jednemu skupnemu odseku ali pa se ima za vsako predlogo imenovati svoj odsek. Zelo pomenljivo je, katera misel tukaj obvelja. Vse predloge so v tesnej notranjosti zvezi mej sabo, razprava o njih mora tedaj že zavoljo stvari biti jednotna, tako, da so poslanci, ki se je udeležujejo, o vsakej predlogi popolnem poučeni. To pa je le tedaj pričakovati, ako razprava teče v jednom samem odseku, ne pa v raznih odsekih, ki so sestavljeni vsak za se od svojih poslancev. A je še druga, praktično-politična stran. Protivni interesi, ki se naslanjajo na posamezne predloge, morejo se tudi le tedaj uspešno zastopati, ako se javljajo v spojenej razpravi že v odseku. Če se razpravljajo predloge vsaksebi, ne more se islati kompenzacija, zato ne, ker je kompenzacija osnovana na predlogi, s katero se isti odsek ne bavi. Jasno pa mora biti že na podlagi odsekovih razprav, s katerimi pogoji se glasuje v zboru. Vlada bi rada, da predloge obveljajo, kakor jih je predložila in zato bi tudi rada bila, da stranke Slovanov, ki tudi v teh predlogah vidijo dovolj preziranja slovanske koristi in narodnosti, ne bi mogle uveljaviti svojega oporekanja. V to bi jej pa odlično služilo, ako bi se nagodba razdelila mej razne odseke, tako da bi mej razpravami ne bilo nobene zveze in bi morebiti v nekaterih, ker maloštevilnih odsekih, niti zastopana ne bila vsaka narodnost in politična frakcija. Nevarnost tega je pred vsem videl in poudarjal „česki klub“, ki je le tedaj pripravljen glasovati za pred-

loge, ako se českemu narodu izpolnijo terjatve glede na predruženje bankovnega statuta in sladornega davka, kar pa je le tedaj zastopati mogoče, ako se razprava o ogerskej nagodbi ne cepi po odsekih. Ker je bila carinska predloga že odmenjena za odsek carinski, zahtevali so torej Čehi tem odločniše, da ostale predloge bodo naj izročene spojenemu odseku za ogersko nagodbo. Ali kje se je našel odpor proti tej zahtevi? Od vladne strani in od vladnega generalnega mandatarja, ekselence grofa Hohenwarta. Ta slovenski poslanec se je tedaj protivil jedino zdravj metodi razpravljanja, katere ne terja le odlična stranka desnice, to je česka, nego tudi interes slovenskega naroda. Klub Hohenwartov, v katerem sedijo Slovenci, je sklenil, da bode storil po vladnej želji, glasoval torej za razdruženo razpravo. Priznanja vredno je, da je poslanec prof. Šuklje stopil v opozicijo proti šefu kluba ter priporočal glasovati za jeden spojen odsek. Toda večina se je izjavila za protivno mnenje in da neso naposled Čehi zmagali mej članovi parlamentarne komisije, imeli bi sedaj slastno prikazen, da bi Slovenci v Hohenwartovem klubu veljali za protivnike českega in tedaj tudi brez dvojbe za slovensko korist jedino pravega postopanja, prikazen, ki bi le naravna posledica bila faktičnega položaja, po katerem so naši poslanci kimovci za grofom Hohenwartom, za smrtno-doslednim kimavcem grofa Taaffeja. Kakor smo že dejali, naposled je zmagala volja „českega kluba“, s katerim so se zlagali celo tudi Poljaki. Danes je v zbornici obveljal predlog dra. Riegerja, da se za ogersko nagodbo odbere spojeni odsek 45 članov. Izročile so se torej temu odseku, ki bode imenovan v seji pojutranjem, te-le predloge: o ponovljenji zveze carinske in trgovinske, o podaljšanju privilegija banki avstro-ogerskej, o novej pogodbi za prvotnih 80 milijonov dolga banki avstro-ogerskej, slednjič načrt o obdavkovanji sladkorja.

Nadaljevala in končala se je danes podrobna razprava o načrtu postave glede na veljavo razsodeb, v katerih oblastva stoječe vojske, pomorstva vojnškega, deželne brambe ustanavljajo odškodnino. Predloga se je po debati mej poročevalcem Madejskim, ministrom svetnikom dr. Steinbachom in drom. Koppom, ki je bil zelo pikra, odobrila brez premembe.

Pričela se je na to generalna razprava o vladnem načrtu postave, s katero se določuje odpisovanje zemljiškega davka zastran elementarnih nezdod. Mej govornike „pro“ sta se upisala tudi naša poslanca dr. Poklukar in M. Vošnjak. Osnovo jednake postave, po kateri se bi imel odpisati zemljiški davek posestnikom, ako jih je zadela ujima, kvara po toči, vodi ali ognji, predložila je bila vlada že 1881. leta, pretresel jo je bil tudi že davkovni odsek, a v zbornici ni bila prišla na dnevni red, tako da je začetkom sedanjega zborovanja vlada predložila znova, nekoliko predružen načrt. Prememba je v tem, da se ima zemljarina odpisati tudi tedaj, ako je škoda navstala po slani, dolgej suši, dolgem deževnem vremenu mej žetvijo, po snedeži mrčesov, po uših, ki se imenujeta „Peronospora viticola“ in „Oidium“, a alin. 4 §-a 1, ki to določuje, ne veže finančnega ministerstva, da bi odpis dovoliti moralo, kakor po alin. 1 pri škodah po drugej ujimi, nego mu to le dovoljuje, ako je okvarjenec v velikej bedi. Baš zato je danes prvi „contra“ govoril poslanec selskih občin okraja Bozen-Meranskega, pl. Zallinger. Njemu — in kateri kmet bi se z njim ne ujemal? — ne zadostuje postava, ki zagotavlja odpis zemljarine le tedaj, ko je zemljiški posestnik okvarjen po vodi, ognji in toči, marveč je od zemljiškega davka osvoboditi tudi tedaj, kadar pridelke uniči katera koli nezdoda. Res je to, da naj se dohodarina nikdar ne plača, če ni dohodka, predmeta obdavkovanju. To načelo velja za druge davke, zakaj bi bilo izvzeto za zemljarino? Če pa se vzpostavi tudi glede na zemljiški dohodek, potem je vse jedno, ali je kvara navstala po ognji, toči in vodi, ali pa po nezdodah, ki so naštetje v alin. 4, §-a 1 vladnega načrta. In v resnici je v tem § u ni logične zveze, če ima z jedne strani poljedelec, ki je bil okvarjen od nezdod, imenovanih v alin. 4, le pravico prositi odpisa, po 1 alin. §-a 1, če ga je zadela kvara po ognji, vodi in toči, pa naj bi imel pravico zahtevati, da se mu odpíše zemljarina. Tirolski poslanec se je jako gorko poganjal za zemljiške obdavkovance in priporočal za specialno razpravo dodatek, da je odpis zemljarine dovoliti po vsakej občeji kvari in ujimi, češ, da tudi potem ne bode postava prepolna dobrote, ker bodo kvaro ce-

LISTEK.

Selski župnik.

(Roman. Spisal Ludovik Halévy; poslovenil Vinko.)

Osmo poglavje.

(Dalje.)

Njena hišna Anica je bedec sedela na stolu. Betina jo pošlje proč, češ, da se hoče sama sleči... Vrže se na sofo in sladka omahlost jo obide.

Kar se odpro vrata nje sobe. Bila je gospa Scottova.

„Ti si bolna, Betina?“

„Ah, Suzanka, ti si, Suzanka moja! Kako si ljubezniva, da si prišla!... Sedi k meni, prav tik mene.“

Kakor dete stisne se sestra v naročje, ter glavo nasloni ob Suzankina gola pleča. Potem se nenadoma prične ihteti, tako silno, da jej je vse telo vztrepetavalo.

„Betina, ljubica moja, kaj pa ti je?“

„Nič, nič... samo moji živci... veselje...“

„Veselje?“

„Da... da... čakaj, pusti me še malo jokajočo; tako dobro mi deje. Le brez skrbi bodi... brez skrbi.“

Pod sestrinimi poljubi se Betina polagoma upckoji.

„Tako, zdaj je minilo, zdaj ti vse povem... Vse se vrti o Ivanu.“

„Ivan! Ti ga zoveš Ivana?“

„Da, zovem ga Ivana... Ali se ti ni že nekaj časa sem čudno zdelo, da je tako žalosten in nesrečen videti?“

„Da, vsakako!“

„Prišedši, sedel je k tebi ter ostal tam molče in na ves svet zabeč, tako, da sem se nekaj dnij — odpusti mi mojo odkritosrčnost, a saj veš, da ne morem drugače — celo povpraševala, ni li morebiti v tebe zaljubljen, Suzanka. Ti si tako dražestna, da bi bilo to popolnem naravno. A temu ni tako, on ne ljubi tebe, ampak mene!“

„Tebe?“

„Da, mene, le poslušaj... Jedva se je upal pogledati me, izogibal se me je, bežal pred menoj... da, očitno je, da se me je bal. Zdaj pa pošteno povej, ali sem v resnici tako strašna?“

„Ne, nikakor ne.“

„Potemtakem se ni bal mene, marveč mojega grdega denarja! Ta denar, ki vse druge vleče nase ter jih mika, njemu dela strah, njega oplašuje, kajti on ni, kakor so drugi, on...“

„Pazi, dete moje, mogoče, da se varaš...“

„Ne, ne, ne varam se. Baš odhajajoč izpregovoril je na stolbi par besed z mano. Besede neso bile nič, a ti bi bila morala videti njegovo zmešanost, če prav se je z vso silo skušal vzdrževati. Suzanka, moja Suzanka, pri mojej ljubezni zate — Bog sam vé, kako pristréna je ta ljubezen — moje trdno, neomajljivo prepričanje je: Da sem bila ravno kar mesto gospodičine Percivalove ubogo malo deklet, Ivan bi me bil takoj prijel za roko ter mi rekel, da me ljubi. In če bi bil on tako govoril, veš li, kaj bi mu bila jaz dala v odgovor?“

„Da ga i ti ljubiš.“

„Da, zato sem tako srečna. Utepla sem si v glavo, da hočem moža, ki bode moj soprog, obožavati... Ne rečem, da zdaj že obožavam Ivana, a pričinja se vender le. Ah, Suzanka, in pričinja se tako sladko.“

„Betina, to me vznemirja, da te vidim tako

nili finančni organi in tisti, ki jih je poverilo finančno oblastvo. Tudi pl. Chamiec „pro“ in dr. Polak „contra“ sta izjavljala, da postava niti toliko ne bi dala, kolikor obeta, obeta pa vse premalo. Vladni zastopnik Mayer priporočal je, naj se davkoplačevalci zadovoljijo s tem, kar rado- voljno odstopa državna blagajnica, češ — bolji je pečen vrabec na mizi, kakor leteči golob! Razprava o tem se bode nadaljevala v prihodnji seji, katera bode v četrtek.

Politični razgled. Notranje dežele.

V Ljubljani 13. maja.

Sedaj bode, kakor je dr. Smolka naznanil za- upnim možem desnice, **državni zbor** vsak teden imel vsaj tri seje, ker se zasedanje že tako pre- dolgo vleče. Carinski odsek imel bode vsak dan sejo. Državni zbor bode zboroval še do 10. junija. — Mladočeski poslanci bodo k zakonu proti soci- jalistom predlagali več dostavkov, v tretjem branji bodo pa glasovali proti temu zakonu, ko bi njih li- beralni dostavki ne bili vsprejeti. Ko bi pa klub to stvar proglasil za klubovo vprašanje, se bodo pa odtegnili glasovanju.

Vnanje države.

„Novoje Vremja“ objavilo je jako vojevit čla- nek o **orientalnem vprašanju**. Ta list misli, da so Milan, Battenberg, Karavelov in Delyanis le marionete v rokah velevlavstij, katere se pa na skrivnem pripravljajo za vojno. Velevlavsti skušajo le časa pridobiti, da se dobro oborože. Rusija bode kmalu prisiljena sklicati vojne čete, kajti odločeval se bode z orožjem prepir za turško dedščino. Di- plomatiška pogajanja se bodo tako dolgo vlekla, da pride čas za delo.

Dočim **srbska** oficijalna poročila zatrjujejo, da je zmagala vladna stranka, trdi opozicija, da se je že več naprednjakov izjavilo, da pristopijo k opoziciji. Nekemu Dunajskemu listu se poroča, da so že minister vnanjih zadev, polhovnik Franasović, minister javnih zgradb, polkovnik Topalović, mini- ster pravosodja, Marinković, in baje tudi vojni mi- nister Horvatić dali svojo ostavko. Garašanin pa neče odstopiti. Obdržati se hoče na vladnem krmilu s pomočjo onih štiridesetih skupščinarjev, ki jih imenuje kralj. Opozicija zahteva, da se hitro skliče skupščina, da se bode vsaj videlo, je li zmagala vlada ali opozicija.

„Novosti“ so izvedele, kakor pravijo, iz za- nesljivega vira, da je vojna mej **Rusijo in Ki- tajem** neizogibljiva. Mejni prepiri mej Rusijo in Kitajem ter zahteve, katere stavijo Kitajci, so take, da Rusija ne more drugače, kakor da začne vojno. Kitajska vlada je že zbrala 15.000 vojakov v Mandžuriji.

O razmerah mej **Nemčijo in Francijo** piše „Journal des débats“, da če preiščljemo dogodke poslednjih 14 dni v orijentu, se preverimo, da po- stopanje vlastij nema dosti opraviti z grškim vpra- šanjem. Ko bi šlo samo za ohranjenje miru, bi ulti- matuma in blokade ne trebalo. Zgodovina bode vprašala, čemu je Evropa ta tako daleč gnala, našla bode razjasnilo drugje, ne pa v grškem vprašanju. Nemški in angleški oficijozni tudi naravnost izjav- ljajo, da so druge velevlavsti le Franciji hotele dati lekcijo. Evropska diplomatija ni hotela Franciji pre- pustiti inicijative. To je razjasnilo, ki samo potre- buje razjasnila. V jednom letu so se odnosi mej velevlavstmi jako premenili. Predlanskem in lani sta Nemčija in Francija vzajemno postopali, Anglija je pa bila osamljena. Bismarck je pri vsakej prilož- nosti oviral Anglijo in jo javno žalil, v Egiptu, v

Aziji in povsod je Anglija zadevala ob nemško ne- voljo. Sedaj se je vse premenilo. Anglija in Nem- čija sta popolnem sporazumljeni, osamljena je Fran- cija. Da se je grško vprašanje tako zasukalo, temu ni kriv Deliyannis, ampak Nemčija hoče pokazati francoskim diplomatom, da sami ničesar doseči ne morejo. Že jedno leto Nemčija vedno nasprotuje Franciji, kakor je prej Angliji. Položaj je jako ozbiljen. Pred kratkim je knez Bismarck v nem- škem državnem zboru navajal govor francoskega vojnega ministra, kakor je nekdanj Granvilovega. Časopisi in knjige, na katere na Francoskem nikdo niti ne misli, Nemcem služijo za dokaz, da se Fran- cija pripravlja za vojno. Ta hrup oficijoznih listov ne imel bi nobenega pomena, ko bi diplomatiški odnosi mej Berolinom in Parizom se ne bili ohla- dili in se tako sprijaznili Nemčija in Anglija, da je vsled tega bila Francija osamljena v grškem vpra- šanju. Kaj da Nemčijo nagiblje k takemu postopanju, se ne da lahko uganiti. Gotovo je, da nemški ofi- cijozni listi ne verjamejo, in ne morejo verjeti, da bi se Francija pripravljala za vojno z Nemčijo. Nemčija je predobro poučena, kaj se godi na Fran- coskem, da ne bi vedela, da ima Francija druge skrbi. Mogoče je, da francoski diplomati, odkar je odstopil Ferry več tako ne poslušajo nemških sve- tov, in da se sploh zlasti nasproti Angliji ne drže one politike, ki bi bila Bismarcku najprijetnejša. Od tod do sovražnosti je pa še daleč. Da se vzne- miri nemško javno mnenje, je zadosti, da se pre- tira kaka osobna afera na Francoskem. Kadar Nemčija hoče prepri s Francijo, že vselej najde kak izgovor, ki pa je le izgovor, kajti Francija še ni nikdar dala tako malo povoda, kakor sedaj. V politiki pa še ne zadostuje, ako ima kdo čisto vest. Odnosi mej Nemčijo do Francije, ki so bili pred tremi leti prijateljski, sedaj neso tako intimni, če tudi temu neso mnogo krive premembe francoske poli- tike. Vnanja politika Nemčije se ne da kontrolno- vati. Ta list nadalje misli, da hoče Bismarck z hu- skanjem proti Franciji, krepiti nemški narodni duh. Francija pa mora biti pozorna. „Journal des dé- bats“ neče nikogar vznemirjati, a misli, da je dol- žnost časnikarska, narodu pojasnjevati politički po- ložaj.

Izid dopolnilne volitve za **belgijsko** zbor- nico v Bruselji je ta, da prideta liberalni župan Buls in konservativni general Jacmarkt v ožjo vo- litvev. Radikalni kandidat Janson dobil je le malo glasov. Liberalci mislijo, da bodo pri ožji volitvi 18. maja gotovo zmagali.

Predvčeraj je v **pruskem** deželnem zboru pri posvetovanju o zakonu, da se v poljskih pokra- jinah občinam vzame pravica, nastavlja učitelje, prvi poprijel besedo narodni liberalac Hobrecht in pobijal je to predlogo, ker nasprotuje ustavi, tedaj bi se morala poprej v tem zmislu premeniti ustava. Windthorst misli, da je ta zakon tako rušenje ustave, ki se vsekakor mora zavrniti. Za pomnoženje šol bi on glasoval, nikakor pa ne za izjeme, ki bi veljale le za katoliške kraje, za protestantske pa ne. Ta zakon bi le povečal gospodstvo vlade v šoli, naredil učitelje za vladno orodje ter ločil šolo z učitelji od kristijanstva. To se ne sme pospeševati. On hoče samo status quo ante, šolo, kakršna je bila, predno se je izdal zakon o šolskem nadzor- stvu. Ako se pa to ne dovoli, se bode pa bojeval in se nadeja, da ga bodo podpirali verni prote- stanti. Naučni minister Gossler je ugovarjal, da bi ta načrt zakona nasprotoval ustavi.

Spremembe irske predloge, katere je napovedal **angleški** ministerski predsednik Gladstone, nekda neso zadovolile Chamberlaina in njegovih privržen- cev, pa tudi drugih omahljivih liberalcev ne. Za- radi tega se je bati, da bode predloga zavržena.

Dopisi.

Iz Trsta 11. maja. [Izv. dop.] Danes ob 10. uri je umrl Ivan Košuta, učitelj nemške državne šole, v svojem rojstnem kraju pri sv. Križi, vasi okolice Tržaške. Bil je še kot mladenič navdu- šen za narod svoj in danes se še prepevajo pesmi slovenske po okolici, ki jih je on učil. Bil je mej prvimi učitelji petja okolice. Kosovelj, Bartelj, po- prej Piano in Cenčur v Skednji, so bili zvezani, kakor veriga; trdno so stali, ali mogočnost magi- stratova je posegla v roke Cenčurju in Pianotu. Po- časi so potem pričeli tudi oni drugi opuščati po- speševanje petja na škodo narodnega napredka. Lahkih nog ko srna, srce vroče polno domoljub- nega ognja ni mu dalo miru, ko se je že čutil bo- lehnega, poučeval je na dalje. Reči smemo, da uprav prevelika ljubezen do naroda in premala skrb do samega sebe, krivi sta njegove prezgodnje smrti. Imel še ni 30 let. Kakor jeseni list za listom od- pada, tako padajo naši prijatelji, pravi in navdu- šeni sinovi majke Slave. Grenke solze toči za njim mlada udova z dvoje otrok, kakor tudi vsa njegova obitelj. Tudi mi plakamo in stojimo tožni pri nje- govem grobu, ter zremo v žrelo nenasičljive zemlje, ki nam vse, kar je blagega prežgodaj v se pogrezne. Smrt je nemila vsakemu rodu, ali mi Slovenci, naj- večkrat občutimo mrzle roke te koščene žene. Boritelj za boriteljem nam pada in naslednikov je tako malo, da se s strahom obračamo okolu, kaj bode? Tako malo jih je in še ti gredo in ginejo, ka- kor rosa jutranja. Tebi, dragi Ivane, pa Bog daj to ložbo in mir v nebu. Tukaj spletel si si venec ne- usahljiv, venec ki bode vedno krasil Tvoj grob. Spominjal se Te bode vedno Tvoj rod, Ti pa tam prosi za boljše bodočnost našega naroda, ki si ga tukaj na zemlji tako iskreno ljubil. Ločil si se od nas na veke ali Tvoj spomin bode tudi večni. Slava kličemo pri grobu Tvojem in ta slava je nepre- menjljiva.

Iz Dola 19. maja. [Izv. dop.] V nedeljo 9. maja t. l. napravilo je tukajšnje „Bralno dru- šтво“ veselico na čast svojemu predsedniku go- spodu Štefanu Lemutu. V ta namen prišlo je slavno pevsko društvo „Lira“ iz Kamnika sodelovat pri naši veselici s svojim orkestrom. Da tukajšnje „Bralno društvo“ gostov ni pričakovalo slovesno „in corpore“, vsprejelo, je pač uzrok temu ta, da se ni nihče nadejal vrlih pevcev pred 1/4. uro v Dol, ko je pokanje topičev pozvalo člane bralnega društva, zbrati se. Odboru „Bralnega društva“ bil je ta nedostatek jako neljub, ter je jako obžaloval svojo zakasnenost. To je potem popravil društveni odbor g. Fran Galè v svojem pozdravu mej pro- gramom, upam, da so gospodje pevci gotovo priza- nesli zamudo.

Program „Lira“, ki je obsegal 9 točk petja, bil je v resnici vrlo dobro izvršen. Lirašev zbor smel bi nastopati povsod, kajti po svojej izvežba- nosti in po kreposti glasov sme se vsporejati celo mnogobrojnejšim zborom. Navdušenost pevcev za snov pesmi daje zboru ono milobo in prijetnost, katere pogrešamo pri velikih nemških zbora. Na- rodni Kamnik sme gotovo ponosen biti, da ima on jedini v Kranjskej razen stolnice tak zbor. Še celó

vzburjeno. Na vso moč želim, da bi te gospod Rey- naud uprav tako srčno častil . . .“

„Ah, več nego to, več nego to!“

„Da bi te torej uprav tako srčno ljubil, ako že hočeš. Da, prav imaš, on te ljubi . . . in ti si tudi vredna najbolj plameneče ljubezni, dete moje. Kar zadeva Ivana — kakor vidiš, ga tudi jaz že zovem Ivana — znano ti je, kaj jaz mislim o njem. Jeden mesec sem sva imeli dostikrat priložnost, o tem govoriti. Visoko ga čislam, ali pa je tudi on mož, ki tebi pristoji?“

„Ako ga ljubim, da . . .“

„Jaz hočem pametno govoriti s tabo, a ti mi vedno govoriš o . . . Jaz imam več skušnje, Betina, nego je ti moreš imeti . . . Razumi me prav . . . Od naju dohoda v Pariz živeli sva v sijajnej, veleari- stokratskej družbi . . . Da si hotela, zdaj bi bila že markiza ali kneginja . . .“

„A jaz nesem hotela.“

„Ali ti bode vse jedno, ako te bodo zvali samo gospo Reynaudovo?“

„Popolnem vse jedno, ako ga ljubim . . .“

„Vedno se zopet vračaš k temu . . .“

„To je pa tudi poglavitno . . . vse drugo je neznatno . . . ako že hočeš, da pametno govoriva.

Priznavam, da to glavno vprašanje še ni do cela rešeno in da sem si morebiti prežgodaj kaj ubila v glavo. Zdaj vidiš, kako sem pametna. Ivan jutri odpotuje in stoprav čez dvajset dni ga bodem zo- pet videla. Teh dvajset dni imam dovolj časa po- svetovati se sama s seboj in sama sebi pojasniti se. Zdaj vidiš, da vkljub svojemu vihravemu bitju mo- rem biti jako resna in preudarna, ni li res?“

„To vidim.“

„Obracam se torej do tebe s prošnjo, s ka- keršno bi se obrnila do matere svoje, ako bi bila še živa. Ako ti čez dvajset dni rečem: „Suzanka, prepričana sem, da ga ljubim!“ ali mi bodeš potem dovolila, da pojdem sama k njemu ter ga vprašam, me li hoče za ženo? Tako si ti storila z Riha- dom . . . Povej, Suzanka, ali mi bodeš to dovolila?“

„Da, dovolim ti.“

Betina poljubi svojo sestro ter jej dve besedi šepne v uho:

„Hvala, mamica!“

„Mamica! Mamica! Tako si me nazivala, ko si bila še otrok in sva bili še obe čisto osamljeni na svetu, kadar sem te zvečer v Novem Yorku v naju revnej sobi slačila, kadar sem te nosila na rokah ter te potem položila v tvojo posteljico, sku-

šajoč te lahko uspavati s petjem. Od tistih dob, Betina, bila mi je jedina želja, videti te srečno. In samo zaradi tega te prosim, dobro si premisli. Ne odgovarjaj mi, zdaj ne govori več o tem. Pu- stiti te hočem popolnem v miru. Poslala si Anico ven . . . Hočeš li, naj bodem nocoj zopet jedenkrat tvoja mamica, da te slečem ter te spravim v po- steljo, kakor nekdanj?“

„Da, da, prav rada.“

„Ali mi tudi oblubiš, da bodeš prav pametna, ležeč v postelji?“

„Pametna, kakor kakšna podoba.“

„Da si bodeš prizadevala zaspati?“

„Na vso moč . . .“

„Prav pošteno, brez krivih mislij?“

„Prav pošteno, brez krivih mislij.“

„Tako je prav.“

Deset minut pozneje je dražestna glavica Be- tine rahlo počivala v blazinah, z zobci občitimi. Suzanka pravi svojej sestri:

„Zdaj hočem zopet poiskati družbo, ki me nocoj v resnici dolgočasi. Predno pojdem spat, pri- dem še jedenkrat k tebi, da pogledam, če spiš. Ne govori . . . spij!“

(Dalje prih.)

zbor „Morje,“ ki zahteva mnogo pevcev, ohranil je svoj divni efekt. Šaljivi samospevi „Postrešek“ je jako humoristično predaval g. predsednik Vremšak, ki je zbuja občno pohvalo okoli stoječega naroda. Gospod odbornik Fran Pevec je v lepem govoru omenjal zasluge g. predsednika za društvo. Kako pač težko je ledino orati! A on se ni ustrašil težavnega posla, temveč krepko se je trudil, da se bode ljudstvu ipot do omike odpirala. Zato ga je tudi „Bralno društvo“ izvolilo v zadnji seji svojim častnim članom, dotično diplomu izdelal je mojsterski g. Palme, graščak v Dolu. Zato je predsedniku zaklical tudi g. govornik, da naj še mnogo let deluje na tem potu za narod slovenski. Burni „živio“ in „slava“ doneli so od občinstva g. predsedniku. Tudi zahvala gospoda predsednika, ki je znan kot izvrsten govornik, vzbudila je mnogo-brojno oboževanje. Proti večeru jeli so g. pevci narodne pesni prepevati, mladi svet pa je začel svojo pozornost obračati na sviranje slavnega orkestra iz Kamnika.

Ko je nastopila noč, zapustili so nas gostje, katerim smo želeli: Srečen pot! in „Na svidenje!“ Mi pa smo se še radovali in napivalo se je gospodu predsedniku, naj ne odjenja, ampak deluje še vedno tako marljivo, kakor do sedaj. Gostov je bilo mnogo iz Ljubljane, Kamnika in Ihana, od Save, še celo št. Jakob je bil zastopan na tej prelepi veselici. Ako še premislimo, da se pred letom nobenemu v Dolu niti sanjalo ni o takih veselicih in v tako skromnej vasi, izprevidel in prepričal se je gotovo vsak, da v slogi je moč. Zato pa kličemo še jedenkrat gosp. predsedniku: prilivajte na dalje cvetlici, ki ste jo usadili, da se ne posuši. Dobite si izvrstnega vrtarja, da Vam bo tudi on pomagal pri Vašem poslu in da bo leto potem s pesnikom lahko zaklicali.

„Ne le kar v levo mu státi,
Kar more, to mož je storiti do žana.“

—o.—

Domače stvari.

— (Matica Slovenska.) Odbor se je v svoji včerajšnji seji takole konstituiral: Josip Marn, predsednik; Fran Levec, prvi, in dr. Josip Poklukar, drugi podpredsednik; Ivan Vilhar, blagajnik; Luka Robič, pregledovalec društvenih računov; Anton Zupančič in Andrej Praprotnik, ključarja; Anton Kaspret in Anton Kržič, verifikatorja sejnih zapisnikov. Gospodarski odsek: Luka Robič, Ivan Vilhar in dr. Ivan Tavčar; književni odsek: Anton Kržič, Fran Levec, Maks Pleteršnik, Anton Raič, Feliks Stegnar, Anton in Vilibald Zupančič.

— (Premeščenja.) Okrajni glavar baron Conrad v Spljetu premeščen je v Trst kot referent pri deželni vladi. Na njegovo mesto pride Karol Truxa, okrajni glavar Lošinjski. — Okrajni komisar Fabris premeščen je iz Sežane v Gorico, v Sežano pa pride na prejšnjega mesto grof Attens iz Trsta.

— (Le v Ljubljani mogoče.) Kakor znano, imeli so realci doslej v sv. Florijana cerkvi vsako nedeljo svojo mašo. Ker so sedaj sv. Jakoba cerkev popravlja in je v sv. Florijana cerkev jedva za št. jakobske farmane prostora, morali so si poiskati za nedeljsko mašo drugje cerkve in izbrali so si nemško cerkev. A to ni šlo tako gladko, kakor bi si kdo mislil. Nemškega reda komturju baronu Lazzariniju ni vse jedno, ali je cerkev prazna ali pa se v njej Bog časti. Zatorej izdal je ukaz, da dopušča nedeljsko mašo le pod naslednjimi pogoji: 1. Maša mora biti ob 7. uri zjutraj. 2. Pri maši mora se izključno le nemški peti. Pevcev ne sme biti nad 8. 3. Mašno obleko morajo realci sami priskrbeti. 4. Za vsako nedeljo mora se plačati jeden goldinar. Čuli smo, da je še nekaj družih pogojev, a mislimo, da čitatelju že navedeni presedajo. „Schärfere Tonart“ in germanizacija upeljava se že v božje hrame in to v Ljubljani, kjer je ogromna večina slovenska! Za nedeljsko mašo pobira se ustopnina po goldinarji za vsako nedeljo, kakor na sejmišči štantnina! Pobira pa jo bogati nemški red, čegar zastopnik je baš tevton baron Lazzarini, kajti „noblesse oblige.“ Ne vemo, so li gospodje, katerim gre v tej zadevi odločilna beseda, rečene pogoje že vsprejeli, mi vsakako slovesno protestujemo, da bi baron Lazzarini odločeval, v katerem jeziku smejo realci peti. Tako daleč menda vendar še nismo, saj je v Ljubljani dosti cerkva, da se ne

treba uklanjati Lazzarinijevim sramotilnim pogojem. Dobilo se bode prostora izvestno v kateri drugi cerkvi, ne da bi bilo treba „štantnino“ plačevati. Nemški red pa naj se baronu Lazzariniju za ta naj-novejši junaški čin lepo in „cifrasto“ zahvali, mi mu izrekamo le svoje globoko pomilovanje.

— (Birmovanje) bode: 18. maja v Postojini, 19. maja v Hrenovicah, 20. maja v Senožečah, 22. maja v Slavini, 23. maja posvečevanje cerkve v Košani, 25. maja v Trnovem, 26. maja v Knežaku.

— (Predavanje o Ljubljanskej pitnej vodi in nameravanem vodovodu) ne bode — kakor smo včeraj naznanili — v nedeljo dne 16. temveč še le v nedeljo dne 23. t. m. Preložilo se je zavoljo tega, ker je mnogo gospode, ki se bode dne 16. t. m. udeleževala polaganja temeljnega kamna društvene hiše katoliških rokodelskih pomočnikov, izrazilo željo, da bi se rada udeležila tega predavanja.

— (Konjiška podružnica družbe sv. Cirila in Metoda) ima, kakor se nam poroča, v tamošnji posojilnici uloženi za razpolaganje glavnega odbora 87 gld. 90 kr. Za početek je to prav lep uspeh in želeli je, da bi druge podružnice, ki imajo ugodnejši položaj, posnemale jo v začetnem delovanju.

— (Elizabetišča občni zbor) bil je pretekli torek v mestni dvorani. Navzočnih bilo je mnogo članov, zlasti gospij, mej njimi namestnica pokroviteljice cesarice Elizabete baronica E. Winkler. Predsedoval je vitez Laschan, ki je pozdravil zbor naznanil, da je dosedanji mestni zastopnik Dreo odložil svoje mesto in da je na njega mesto stopil mestni odbornik dr. Josip Starč. Predsednik se hvaležno spominja pokojnega M. Hočevarja, ki je otroški bolnici volil 1200 gld. Zbor ustane v znamenje zahvale s sedežev in pooblasti predsednika, da udovi Hočevarjevi pismeno izrazi sožaljenje. Zahvala se izreče tudi tukajšnjemu lekarničarju Ubaldy pl. Trnkoczy u. ki brezplačno daje zdravila, kar znaša 300—400 gld. na leto in brez katere podpore bi društvo težko izhajalo. Računski sklep kaže 3046 gld. 19 kr. dohodkov, 2985 gld. 30 kr. pa troškov, torej 60 gld. 89 kr. prebitka. Proračun za 1886 l. pa 2590 gld. 62 kr. dohodkov, 2739 gld. 73 kr. troškov, torej 148 gld. 90 kr. prebitka, ako ne bode še letos treba delati lesene ograje, ki bode stala do 300 gld. — Da se je mogel popraviti cvetličnjak, k temu pripomogla je hranilnica, ki je razen navadne letne podpore (200 gld.) dala še posebej 150 gld. v ta namen. Izreka se jej, kakor tudi mestnemu zboru Ljubljanskemu za 300 gld. podpore, zahvalo. Iz upravnega odbora sta izstopila Jakobina Supan in finančni prokurator dr. Račič, tudi dosedanji vodja vitez Laschan izjavi, da ne vsprejme več volitve. — Pregledovalcema računov izvolita se Kordin in Treun, v odbor pa: načelnikom: g. dr. Emil Bock, c. kr. umirovljeni nadštadni zdravnik, gospa Eugenija Raspi, gg. Lovro Mikuš, Albert Ram in dr. Suppan; blagajnikom g. Karol Leskoviz, tajnikom pa gosp. dr. vitez Schöppel-Sonwalden. — Konečno izreče se dosedanjemu vodji vitez Laschanu za dolgoletno delovanje zahvalo.

— (Prve letošnje črešnje) prinesle so Vipavke včeraj na trg. Prodajajo se po troje v šopek povezane.

— („Popotnik. List za šolo in dom“) ima v svoji 9. številki naslednjo vsebino: Kakšen upliv ima ljudska šola na razvoj in povzdigo kmetijstva. — Anton Martin Slomšek. Spisal Fr. Jamšek. — O rabi navorja. (Prof. Fr. Hauptman.) — Logika. Spisal dr. Josip Križan. — Narodno blago. Kij, bij! Pravljica. Zapisal Ivan Weigl. — Dopisi. — Novice in razne stvari.

— (Umetno ribarstvo. Spisal Ivan Franke. Ljubljana. Tiskala in založila Ig. pl. Kleinmayr & Fed. Bamberg. 1886.) 50 str. Ker je dan danes veliko zanimanja za umetno ribištvo, nam je g. Franke, ki sluje kot prvi veščak v tej stroki, zelo ustregel, da je spisal jako lično to knjižico, v katerej se nahajajo vsi potrebni napotki za vsacega, ki se hoče z ribištvom pečati. Knjiga ima sledeče glavne oddelke: Lastnosti vode, Lastnosti rib. (Lososi, Karpovci, druge ribe.) — Umetno ribarstvo. Kako se dobi zarod od rib poletne drsti? — Kako se odreja ribe do popolne rasti? — Kako se ribe varujejo? — Popisane so vse ribe, ki se nahajajo v slovenskih vodah, ki pokrivajo nad 30.000 oral,

naposled navajajo se imena ribarjev, ki prodajajo ovažljene ikre in imena trgovcev, ki prodajajo ribiške stroje in pasti. Knjigo priporočamo vsem ribičem kakor glede zanimive in pregledne vsebine, tako tudi glede jako lične oblike.

— (Premiranje goveje živine v Postojini) bilo je pretekli ponedeljek. Prignalo se je 7 bikov, 39 krav in 31 junic, v obče sama lepa in dobro rejena živina. Premije za lepe bike so dobili gg.: Peter Kraigher iz Hraš, Janez Korče iz Hotedršice, Anton Kovšca iz Planine, Anton Franetič iz Dolenje vasi. Premije za lepe junice gg.: Anton Gnezda z Unca, Josipina Zadnik iz Koč, Janez Kobal s Slapa, Janez Posega iz Stare vasi. Premije za lepe krave so dobili so gg.: Anton Jeršan z Unca, Toma Tolazzi iz Logateca, Alojzij Lavrenčič iz Postojine, Josip Brus iz Logateca.

— (Razpisano) je mesto kmetijskega potovalnega učitelja za slovanske kraje na Primorskem. Letna nagrada 1000 gld., pavšal za potovanje 600 gld. Prošnje do 14. junija t. l. na namestništvo v Trstu.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“.

Atene 12. maja. Ko je Papamihalopolus stalno odklonil sestavo kabineta, pozval je kralj Valvisa. Slednji sestavil ministerstvo brez politične barve z namenom, da demobilizuje. Valvis prevzel predsedstvo in pravosodnje ministerstvo, Turiotis vnanje zadeve, Petimezas vojno, Avgerinos finance, Miaulis pomorstvo, Paprigopulos notranje zadeve, Venizelas pouk.

Rim 12. maja. Izvestje o koleri: V Ostuni 4 zboleli, v Bari 15 zbolelo, 9 umrlo, v Benetkah 6 zbolelo, 4 umrli.

Novi York 12. maja. Anarhističnega vodjo Mosta so zaprli.

Novi York 22. maja. Grozen vihar opustošil mesto Kansas. Mestna hiša, šola in druga javna poslopja so zrušena, žični most čez reko Missouri pretrgan. Ubitih je 50 oseb, večinoma šolskih otrok, veliko ranjenih.

Razne vesti.

* (Morilka svojega soproga.) Porotno sodišče v Ljubnem obsodilo je 8. t. m. Frančiško Neubauer v smrt na vešala, ker je otrovala svojega lastnega soproga, izdelovalca žic. Njen sokrivec in ljubimec, 62 letni Peter Eder, ki je nezvestej in nečloveške ženski preskrbel strup, obsojen je pa v 10letno težko ječo.

* (Požar.) V Honolulu pogorelo je kitajsko predmestje. 8000 oseb je brez strehe.

Zahvala.

Podpisani odbor „Bralnega društva“ v Dolu izreka slavnemu pevskemu društvu „Lira“ v Kamniku in njega orkestru za prekrasno izvršitev veselice prirejene na čast predsedniku g. Stefanu Lemutu 9. maja t. l. za prekrasno in divno petje, kakor za dobro uglašeno godbo, svojo najiskrenejšo zahvalo. Bog živi vrle Liraše mnogo let!

V Dolu, dne 10. maja 1886.

Odbor.

Listnica uredništva: Gosp. dopisniku iz T.: Še nič. — Gosp. Podgrajski na Dunaji: Ni možno, bila bi taktična hiba.

Tujci:

12. maja.

Prišli: Dr. Buhaček iz Gradca. — Müller z Dunaja. — Kraus, Lejet, Lackarbacher iz Trsta. — Weinberger iz Postojne.

Prišli: Lilleg z Dunaja. — Umlauf iz Trsta. — Schreck z Dunaja. — Enoch iz Pulja.

Meteorologično poročilo.

Dan	Cas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Vetrovi	Neb.	Mokrina v mm.
12. maja.	7. zjutraj	732-81 mm.	12-4° C	sl. svz.	jas.	0-00 mm.
	2. pop.	731-51 mm.	20-4° C	sl. jzh.	jas.	
	9. zvečer	732-89 mm.	14-4° C	z. zah.	obi.	

Srednja temperatura 15-7°, za 2-3° pod normalom.

Dunajska borza

dné 13. maja t. l.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

Papirna renta	85 gld. 30	kr.
Srebrna renta	85	50
Zlata renta	115	10
5% marčna renta	101	85
Akoje narodne banke	876	—
Kreditne akcije	283	50
London	126	60
Srebro	—	—
Napol.	10	03
C. kr. cekini	5	94
Nemške marke	61	90
4% državne srečke iz l. 1854	250 gld.	129
Državne srečke iz l. 1864	100 gld.	170
Ogrska zlata renta 4%	103	85

Ogrska papirna renta 5%	94	gld.	95	kr.
5% štajerske zemljišč. odvez. oblig.	105	"	20	"
Dunava reg. srečke 5%	100	gld.	116	"
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	—	"	—	"
Prior. oblig. Elizabetine zapad. železnice	119	"	50	"
Prior. oblig. Ferdinandove sev. železnice	98	"	70	"
Kreditne srečke	100	gld.	175	"
Rudolfove srečke	10	"	18	"
Akcije anglo-avstr. banke	120	"	114	"
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.	202	"	—	"

Zahvala.

Ginjenega srca se najtopleje zahvaljujem vsem p. n. prijateljem in znanem, še posebej pa deputaciji slavnega veteranskega društva za skazano mi sočutje in za darovane krasne vence povodom smrti in za obilo udeležbo pri pogrebu mojega preljubega sina

TONČKA.

V Idriji, dne 11. maja 1886.

France Kos,
trгоvec.

(346)

Kupujte srečke

pogrebne družstva

„Marijine bratovščine“.

Društvo Marijine bratovščine v Ljubljani napravi

DOBRODELNO LOTERIJO,

katere namen je

ustanova zavetišča

„MARIJINEGA DOMA“,

kjer bodo imeli ostareli in onemogli ter zapuščeni ljudje zavetišče in vso oskrbnost brezplačno.

Ta loterija je z odlokom vis. c. kr. finančnega ministerstva dne 21. septembra 1885, št. 28.606, dovoljena.

Osnovana je na podlagi 50.000 srečk po 50 krajcarjev, ki bodo zadelo 2000 dragocenih in vsakemu koristnih dobitkov v skupni vrednosti 5000 goldinarjev. Vsaka pet in dvajseta srečka gotovo zadene.

Srečkanje bo v Ljubljani 1. decembra 1886 v pričo vladnega zastopnika.

Srečke imajo na prodaj: Na Poljanski cesti: trgovka Marija Ojstriš; na cesarja Josipa trgu: Urbasova trafikar; v Spitalskih ulicah: Majerjeva trafikar; na Mestnem trgu: trafikar Svatek, trgovec Turk in zlatar Sparovic; na Starem trgu: trgovca Blaznik in Ribič; na Sv. Petra cesti: pri društvenem načelniku Regaliju, v brivnici Bukovnikovi in knjigovez Fr. Dežman; v Kolodvorskih ulicah: puškar Dimic; na Marijinem trgu: trgovca Bučar; v Slonovih ulicah: trafikar Prosenčeva; v Selenburgovih ulicah: trafikar v Čitalnici; na Dunajski cesti: trafikar Bolé in Blaž ter trgovci s pohištvom Dogan; vrh tega mnogi poverjeniki družbe sv. Mohorja.

(344—1)

Česko-moravska trgovina za razpošiljanje kave

V TRSTU. **K. MARUŠTIK** V TRSTU.
Via Valdirivo 10. Via Valdirivo 10.

priloga sledeče okusne kavine vrste v balah po 4 3/4 ko. netto vsebine, carine in poštne prosto, tako da naročnik (345—1) nema nikakih stroškov več.

1 ko. Campos, močna	gld. 1.25.
1 „ Java, mila	„ 1.35.
1 „ Cuba, fina	„ 1.52.
1 „ Ceylon, zelena	„ 1.72.
1 „ Mocca, ognjena in fina	„ 1.78.
1 „ Menado, aromatična	„ 1.92.

Nadalje pristni, naravnost iz Hongkonga pripeljani čaj, kateri se, ako treba, s kavo vkupe zavije, 1/2 ko. Sou-chong gld. 2.70, 1/2 ko. Pecco gld. 3.50, 1/2 ko. Pecco ovetja gld. 4.20. — Dopisuje se lahko v vseh jezikih.

Išče se za 2 osobi prijazno

stanovanje

z 2 ali 3 sobami in kuhinjo za čas sv. Mihaela t. l. Ponudbe naj se do 15. junija t. l. pošljejo na upravnništvo „Slovenskega Naroda“ pod naslovom: „Stanovanje št. 20“.

V trgu Mozirje se iz proste roke prodaja

zaloga trgovinskega blaga in pohištvo

Ivan Kovačičeve konkursne mase cenjene na 3999 gld. 91 kr. Ponudbe se sprejemajo do 20. t. m. Zapisnik blaga se lahko pri podpisnem pregleda.

Mozirje dne 8. maja 1886.

M. J. Lipold,

(335—2) oskrbnik Ivan Kovačičeve konkursne mase.

Umrli so:

V deželnej bolnici:

7. maja: Marija Jerga, gostija, 80 let, za starostjo.

8. maja: Marija Glö-taler, dekla, 20 let, za vročinsko boleznijo. — Fran Erpič, delavec sin, 3 mes., za božjastjo. — Matevž Rahune, gostac, 46 let, za jetiko. — Mihajl Jakop, gostac, 60 let, za plućnico.

9. maja: Križnar Kristijan, krojač, 23 let, za vnetjem trebušne kožice. — Gregor Križnik, delavec, 39 let, za jetiko.

10. marca: Katra Korbič, gostija, 74 let, za starostjo

VIZITNICE

priloga

„Narodna Tiskarna“

po nizkeji ceni.

Hiša z vrtom

v mestu za ceno 3100 gld. je na prodaj. — Natančneje Rožne ulice št. 31 zgoraj. (347)

Naznanilo in priporočilo.

Udano podpisani uljudno naznanjam, da se moja

knjigoveznica

od 10. maja t. l. nadalje nahaja na sv. Petra cesti št. 6, nasproti gostilne „pri avstrijskemu cesarju“. — Priporočam se čast. naročnikom, da me v novem stanovanju podpirati blagovolijo, kakor so me do sedaj. Skrbel bodem, vselej naglo in dobro postreči, kar mi je lahko mogoče vsled lepo in dobro urejene knjigoveznice, oskrbljene z najboljšimi in naj-novejšimi stroji za izdelovanje raznovrstnega dela. Priporočam se čast. predstojnikom in knjižničarjem čitalnic in bralnih društev, članom „Matice Slovenske“ in družbe sv. Mohora za vezanje društvenih knjig. Izdelujem vsakovrstna knjigovezna dela za uradnike in župnije, kakor glavne knjige, zapisnike itd., ter se priporočam za galanterijska in kartonažna dela z zagotovilom nizke cene in brze postrežbe. Vnaujam naročnikom pripravljen sem pri večjih pošiljkih povrniti vožne in druge stroške. Ljubljanske gg. naročnike pa opozarjam, katerim čas ne dopušča zaradi oddaljenosti mi delo izročiti, naj blagovolijo po dopisnici naznaniti natančno dan in uro, kdaj naj pošljem ponj ali ga sam prevzamem. Vedno bodem pripravljen vsako najmanjšo delo prevzeti in točno izdelanega vrniti.

Z odličnim spoštovanjem

FRANJO DEŽMAN,

knjigovez.

(327—4)

Blagorodni gospod Fragner, lekar v Pragi!

Dolžen sem Vam hvaležnost, ker ste mi poslali dve steklenici dr. Rosovega zdravilnega balzama, kajti od kar ga uživa moja soproga, jo več ne boli v želodci, pojenjal je krč. S tem potrjujem resnico in prosim, pošljite mi še 6 steklenic dr. Rosovega zdravilnega balzama proti poštenemu povzetju.

Mihail Miklavčič, h. št. 44, občina Hum, pošta Rogatec.

Častiti gospod Fragner! Jaz, Matevž Zukal iz Strabene na Moravskem naznanjam, da je dr. Rosov zdravilni balzam mojej ženi, ki je bolela za krčem v želodci, pomagal, da je krč popolnem nehal. Dal sem ga nekaj nekež ženski, ki bolela za padavico, pa tudi nji dobro dene; prosim tedaj, pošljite mi ga še 5 steklenic.

Matevž Zukal, v Strabenicah na Moravskem.

Hitra in gotova

pomoč boleznim v želodci in njih posledicam.

Vzdržanje zdravja

obstoji jedino v tem, da se vzdrži in pospešuje dobro prebavljenje, kajti to je glavni pogoj zdravja in telesne in duševne kreposti. Najboljše domače sredstvo, da se prebavljenje uravna, da se pravo mešanje krvi doseže, da se odstranijo sprideni in slabi deli krvi, je uže več let splošno znani in priljubljeni

dr. Rosov zdravilni balzam.

Izdelan je iz najboljših, krepilno zdravilnih zelišč jako skrbno, upliva uspešno pri vseh težavah pri prebavljenju, osobito pri slabem apetitu, napetji, bljemanju, telesnih in želodčnih boleznih, pri krčih v želodci, pri prenapolnjenosti želodca z jedmi, zaslinjenju, krvnem natoku, hemoroidah, ženskih bolečinah, pri bolečinah v črevisih, hipohondriji in melanholiji (vsled motenja prebave); isti oživilja svo delavnost prebave, napravlja kri zdravo in čisto in telesu da zopet prejšnjo moč in zdravje. Vsled tega svojega izvršnega upliva je zdaj gotovo in priznано ljudsko domače sredstvo postal in se splošno razširil.

Na stotine pisem v priznanje je na razgled pripravljenih. Razpošilja se na frankirane dopise na vse kraje proti poštenemu povzetju svote.

Svarjenje!

Da se izogne neljubim napakam, zato prosim vse p. t. gg. naročnike, naj povsod izrečno dr. Rosov zdravilni balzam iz lekarne B. Fragnerja v Pragi zahtevajo, kajti opazil sem, da so naročniki na več krajih dobili neuspešno zmes, ako so zahtevali samo zdravilni balzam, in ne izrečno dr. Rosovega zdravilnega balzama.

Pravi

dr. Rosov zdravilni balzam

dobi se samo v glavnej zalogi izdelovalca B. Fragnerja, lekarna „k črnemu orlu“ v Pragi, Eke der Spornergasse Nr. 205—3.

V Ljubljani: G. Piccoli, lekar; Vilj. Mayr, lekar; Eras. Birschitz, lekar; Jos. Svoboda, lekar; J. pl. Trnkoczy, lekar. V Mostju: Fr. Baccarolo, lekar. V Kranju: K. Savnik, lekar. V Novem Mestu: Dom. Rizzoli, lekar; Ferd. Haika, lekar. V Kamniku: Jos. Močnik, lekar. V Gorici: G. Christofletti, lekar; A. de Grioncoli, lekar; R. Kürner, lekar; G. B. Pontoni, lekar. V Idriji: Josip Wardo, lekar. V Oglej: Della Damaso, lekar. V Trstu: Ed. de Leitenburg, lekar; G. Prendini, lekar; G. B. Foraboschi, lekar; Jak. Serravallo, lekar; Anton Suttina, lekar; Karol Zanetti, lekar.

Vse lekarne in večje trgovine z materialnim blagom v Avstro-Ogrski imajo zalogo tega zdravilnega balzama.

Tam se tudi dobi:

Pražko domače mazilo

zoper bule, rane in vnetje vsake vrste.

Ako se ženam prsa vnemajo ali strdijo, pri bulah vsake vrste, pri turih, gnojnih tokih, pri črvu v prstu in pri nohtanju, pri zlezah, oteklinah, pri izmaščenju, pri morski (mrtvi) kosti, zoper revmatične otekline in putiko, zoper kronično vnetje v kolenih, v rokah, v ledji, če si kdo nogo spalne, zoper kurja očesa in potne noge, pri razpokavih rokav, zoper lišaje, zoper otekline po piku mrčesov, zoper tekoče rane, odprte noge, zoper raka in vneto kožo ni boljsega zdravila, ko to mazilo.

Zaprte bule in otekline se hitro ozdravijo; kjer pa ven teče, potegne mazilo v kratkem svo gnojico na se in rano ozdravi. — To mazilo je zato tako dobro, ker hitro pomaga in ker se po njem rana prej ne zaceli, dokler ni vsa bolna gnojica ven potegnena. Tudi zabrani rast divjega mesa in obvaruje pred snetom (črnim prisadom); tudi bolečine to hladno mazilo pospeši. — Odprte in tekoče rane se morajo z mlačno vodo umiti, potem še le se mazilo nanje prilipi.

V škatlicah po 25 in 35 kr.

(352—5)

Balzam za uho.

Skušeno in po mnogih poskusih kot najzanesljivejšo sredstvo znano, odstrani naglušnost, in po njem se dobi popolno že zgubljen sluh. 1 sklenica 1 gld. av. velj.

RESTAVRACIJA „PRI KRAMARJI“.

Podpisani uljudno naznanja sl. občinstvu, da bode v soboto 15. t. m.

na Preširnem trgu št. 2, poleg lekarne g. Svobode,

otvoril dobro urejeno

RESTAVRACIJO „PRI KRAMARJI“

v lastnej režiji. Podpisani vabi uljudno na obilen obisk te gostilne. Za solidno, točno in ceno postrežbo z dobrimi jedili in pijačami se jamči. Točilo se bode

Kozlerjevo mareno pivo vrček 10 kr.

S spoštovanjem

Jože Kramar,
restavrant.

(342—3)

Naznanilo preselitve in otvorenja.

FRAN SZANTNER,
izdelovalnica obutev,
Šelenburgove ulice št. 6.

S tem naznanjam velečastitemu p. n. občinstvu, da se bom preselil svojo prodajalnico čevljev v novozgrajeno hišo

v Šelenburgovih ulicah št. 4

in jo otvoril 17. maja.

Zahvaljujoč se mojim p. n. naročnikom za do sedaj izkazano zaupanje, prosim še nadalje za mnogobrojna naročila. Vedno se bodem prizadeval, da ustrežem z delom po najnovejših in najokusnejših vzorcih. Moja bogata zaloga čevljev nudi neomejeno izber za gospode, dame in otroke. Tu se vsakršne naročbe, tudi z dežele, ter poprave točno in cenó izvrše.

Za mnogobroje naročila priporočam se z velespoštovanjem

(341—2)

Fran Szantner.